

Σεμνός

Τετάρτη, 23 Νοεμβρίου 2016

163

Σημασία:

σεβάσμιος, αξιοσέβαστος, ιεροπρεπής, άγιος, αυτός που προκαλεί δέος·

Εγκυκλοπαιδικά:

Σεμναί οι **Ερινύες** βλ. το παραρτημα της συλλογης ΒΡΕ ΖΩΝ με τιτλο «**ΥΒΡΙΔΙΑ**»

Οι **Ερινύες** στην Ελληνική μυθολογία ήταν μυθικές χθόνιες φτερωτές θεότητες που κυνηγούσαν όσους είχαν διαπράξει εγκλήματα κατά της φυσικής και ηθικής τάξης των πραγμάτων. Επίσης είναι γνωστές και ως Ευμενίδες, ευφημισμός που έδωσε το όνομά στην τρίτη τραγωδία της τριλογίας «Ορέστεια» του Αισχύλου. Στη συγκεκριμένη τραγωδία, κατατρέχουν τον Ορέστη, γιο του Αγαμέμνονα και της Κλυταιμνήστρας, για το φόνο της μητέρας του.

Ετυμολογία:

σεμνός, -ή, -όν

Ετυμ: απο το παθ. του **σέβω(*)** = **σεβομαι**

I. 1. κανονικά λέγεται για συγκεκριμένους θεούς· στην Αθήνα λέγεται ιδίως για τις Ερινύες, σεμναί θεαί ή **Σεμναί**, σε Τραγ.· σεμνά τέλη, οι ιερές τελετουργίες τους, στους ίδ.

2. ακολούθως, λέγεται για τα θεία πράγματα, σε Ομηρ. Ύμν., Τραγ.· σεμνός βίος, η ζωή που είναι αφιερωμένη στη λατρεία των θεών, σε Ευρ.· σεμνά φθέγγεσθαι = εύφημα, σε Αισχύλ.· τὸ σεμνόν, αγιότητα, ιερότητα, σε Δημ.

II. 1. λέγεται για ανθρώπους, σεβάσμιος, αξιοσέβαστος, σπουδαίος, αρχοντικός, μεγαλοπρεπής, σε Ηρόδ., Αττ.

2. λέγεται για πράγματα, σε Αισχύλ. κ.λπ.· οὐδὲν σεμνόν, τίποτε το ιδιαίτερα αξιοθαύμαστο, σε Αριστ.· σεμνόν ἔστι, με απαρ., είναι κάτι το ευγενές, το εξαιρετο να..., σε Πλάτ.

III. με αρνητική σημασία, αλαζόνας, υπεροπτικός, σε Τραγ.· με περιφρόνηση ή ειρωνεία, σοβαροφανής, πομπώδης, μεγαλομανής, σε Αισχύλ. κ.λπ.· σεμνόν βλέπειν, φαίνομαι σοβαρός και σεμνοπρεπής, σε Ευρ.· ὡς σεμνός οὐπίτριπτος, πόσο τεράστια αθλιότητα! σε Αριστοφ.· ὡς σεμνός ὁ κατάρατος, στον ίδ.

IV. επίρρ. -νῶς, σε Ευρ. κ.λπ.· συγκρ. -ότερον, σε Ξεν.

Σεμνός, venerable, august — από το **σέβω**, **σέσεμμαι**, **σεσεμμένος**.> Σεμνός όπως Σεπτός . — από το **σέσεπται**.

(*) ΣΕΒΩ και ΣΕΒΟΜΑΙ

σέβω (έν χρήσει μόνον ο ένεστ. καί πρτ.), όμ. σέβομαι «αισθάνομαι φόβον ένώπιον του Θεου, φοβούμαι» αΐδομαι, έντρέπομαι' σέβομαι, λατρεύω, τιμώ,, εύλαβουμαι», σεπτός "σεβαστός, σεπτός, ιερός* («άρχ. ινδ tyaktah),

θεοσεπτωρ, -ορος, ό σεβόμενος τόν Θεόν, Θεοσεβής

σέβας, τό, πληθ. σέβη, τά "θρησκευτικός φόβος, σέβας, σεβασμός, τιμή μεγάλη· μεθομ. αγιότης, μεγαλοπρέπεια, όμ. άόρ. αεβάσαατο του σεβάζομαι «αισθάνομαι σέβας, φοβούμαι», σεβαστός

'σεβάσμιος, αξιος σεβασμου, σεβαστός, **σεβάζω** «λατρεύω, τιμώ", εύσεβής «ο,τι καί νυν, εύσέβής», σεμνός (*σεβνός) σεβαστός, σεβάσμιος (ᾧ ιδε), μεταβιβ. σοβέω "έκφοβίζω καί άποδιώκω τι, άποσοβώ* (6 18έ) : σέβω έκ του ΙΕ *t|eg#o (κυρ. σημαίνει όπισθοχωρώ ένώπιόν τίνος) =άρχ. ινδ.

'σεβάσμιος, αξιος σεβασμου, σεβαστός, **σεβάζω** «λατρεύω, τιμώ», εύσεβής «ο,τι και νυν, εύσέβης», σεμνός (*σεβνός) σεβαστός, σεβάσμιος (ὁ ἴδε), μεταβιβ. σοβέω "έκφοβίζω και άποδιώκω τι, άποσοβώ* (6 18έ) : σέβω έκ του ΙΕ *t|eg#o (κυρ. σημαίνει όπισθοχωρώ ένώπιόν τίνος) =άρχ. Ινδ. tγajati=μεταβαίνειν μακρην τινος , εγκαταλείπει, παραιτείται.

Ξενόγλωσσα

Λατινικά

Decens
torum
Demur
lauta

Ιταλικά

Modesto
Demure
contegnoso
Schivo
pudico

Αγγλικά

Modest μετριόφρων, σεμνός, συνεσταλμένος
Humble ταπεινός, σεμνός, ακαύχητος
Demure σεμνός, σεμνότυφος, χαμηλοβλέπων, σοβαρός, φαινομενικά σεμνός
Bashful ντροπαλός, σεμνός, δειλός
Decent κόσμιος, ευπρεπής, καθώς πρέπει, τίμιος, σεμνός,
Unpretending σεμνός, χωρίς αξιώσεις
maidenlyπαρθενικός, σεμνός

Γαλλικά

Sage
modeste
Demure
pudic

Τουρκικά

ağırbaşlı

Εικόνες:

Φράσεις:

Χαίρε **σεμνή**, ή Θεόν σαρκί τεκούσα, εις πάντων σωτηρίαν, δι' ης γένος των ανθρώπων εύρατο την σωτηρίαν, δια σου εύροιμεν Παράδεισον, Θεο τόκε, αγνή ευλογημένη.
ΝΕΚΡΩΣΙΜΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΣΕΜΝΑ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΑ

Διασημη ατακα του Κωστα Καραμανλη

[40 χρόνια ΝΔ: Ατάκες που έγραψαν τη δική τους ιστορία](#)

Σεβασμιότητα : προσφώνηση επισκόπου

Ποίηση

Αλλ' ότε πλησιάση
την γην οπού σας έχει,
θέλει αλλάξειν τον δρόμον του
ο Χρόνος, το θαυμάσιον
χώμα **σεβάζων**.
Ανδρέας Κάλβος, ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΛΟΧΟΝ

Copyright© 2016 by Aris Stougiannidis AENAON - ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ